

Лідскі – ад слова “лідар”

Лідскі дзяржаўны музычны каледж справіў 50-годдзе. У парэўнанні са сталічным, шырока вядомым і славутым ён – ужо толькі “яўнак”. Але ж ён таленавіты ды аматанскі! Пра дасягненні, адметныя рысы і будучыню ўстаноў расказвае яе дырэктар Алена Сераева.

— Паводле інтэрв’ю, установа ўстаіла, як ніколі апраўдана скарэніць музычнае адрачэнне, і Беларусь быў за ёсць. У чым адзначылі, і не і ўспрыманне Лідскага каледжа? На якой былі выхаванні?

— Мы не былі першымі, і мы не былі першымі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі.

— Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі.

— У нашым каледжы выхаванні будучы прафесіяналы розных музычных професій. Але спецыялізаваны мы на пераважна інструменталі. Або мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі.

— Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі. Мы былі першымі ў гэтым горадзі, і мы былі першымі ў гэтым горадзі.

на вопыт, градычныі, упартую працу і пошук новага". Але ж яна ўніверсальная і падыходзіць усім.

— Асаблівых рыс шмат. Найперш я б адзначыла сацыяльную скіраванасць. Сапраўды, ёсць сталічныя ўстановы. Літаральна побач, усяго ў сотні кіламетраў ад нас, — Гродна з яго куды больш развітай інфраструктурай у галіне культуры: там і тэатры, і філармонія. Нядзіва, што многія едуць туды. А ў нас навучаюцца далёка не толькі лідчана: шмат падлеткаў з райцэнтраў, сельскай мясцовасці, аграгарадкоў. У параўнанні з іншымі музычнымі каледжамі, у нас шмат абітурыентаў-сірот, з няпоўных сямей, сямей у сацыяльна небяспечным становішчы. І за чатыры гады навучання яны назапашваюць той гу-

музычнага мастацтва краіны і замежжа. Ці проста ў адукаваных, інтэлігентных, духоўна багатых людзей, узровень культуры якіх будзе дапамагаць ім у любой абранай сферы.

— Невыпадкова да юбілею вы выпусцілі буклет "Асобы, народжаныя ў творчасці", дзе згадалі і зорных выпускнікоў, і выкладчыкаў, і вашы папраўдзе зорныя калектывы, што атрымалі прызнанне ў многіх краінах свету.

— У нас склаўся ўнікальны выкладчыцкі калектыв — інтэрнацыянальны, у якім з'ядналіся выпускнікі розных кансерваторый: не толькі Беларускай, але і Бакинскай, Адэскай, Маскоўскай, Ленінградскай, Астраханскай, Петразаводскай, Данецкага і Растоўскага музычна-педагагічных інсты-

най палітыкі. Мы арганізуем масу мерапрыемстваў патрыятычнага гучання, звязаных з тэмай Вялікай Айчыннай вайны і генацыду беларускага народа, супрацоўнічаем з пракуратурай, наогул з сілавымі структурамі.

— Вядома, сябруец і з калегамі? Маю на ўвазе іншыя музычныя навучальныя ўстановы.

— Так-так, і не толькі з імі. Наш музычны каледж — адзіны ў краіне, які мае дамову аб супрацоўніцтве з Мінскай духоўнай семінарыяй, што ў Жыровічах. Гэты дакумент быў падпісаны шмат гадоў таму і працягвае дзейнічаць да цяперашняга часу. Ладзяцца сумесныя мерапрыемствы, семінары, канцэрты салістаў і калектываў, у рэпертуары якіх шмат духоўных твораў.

на шасці намінацыях, адпаведна інструментам, і ў дзвюх узроставых групах. Мы сапраўды арыентуемся на народныя інструменты. Але не менш цудоўныя ў нас выканаўцы на духавых, моцныя харавікі, прычым як народнага, так і акадэмічнага кірункаў. І духавы аркестр, і камерны жаночы хор, і ансамбль "Вербіца" неаднойчы адзначаліся на творчых спаборніцтвах у нас і за мяжой. А колькі ўзнагарод сабраў камерны аркестр! Ды кожны калектыв — перліна.

— Яшчэ і таму, што ёсць дзе адточваць майстэрства: каледж вядзе шырокую канцэртную дзейнасць. Нават юбілейныя святкаванні і грандыёзны канцэрт праходзілі ў гарадскім Палацы культуры. Дарэчы, што ў бліжэйшых планах?

— Акрамя ўласна вучэбнай работы, рыхтуем канцэртныя праграмы да Дня Перамогі і 80-годдзя вызвалення Беларусі. Адна будзе складзена з музыкі да савецкіх і сучасных фільмаў пра вайну. Другая збярэ песенныя хіты пра Вялікую Айчынную. Абедзве будуць суправаджацца выбітным відэашэрагам — з сямейных архіваў выкладчыкаў і навучэнцаў. Бо паміж песнямі прагучаць сямейныя гісторыі пра сваякоў, што змагаліся на фронце і ў тылу: вайна закрунула кожнага. Гэтыя праграмы наш духавы

эмоцыі, адлюстраванне чалавечай душы.

— Словы музыказнаўцы! Менавіта па гэтай спецыяльнасці вы калісьці скончылі Беларускаю дзяржаўную акадэмію музыкі, а нядарна яшчэ і магістратуру юрыдычнага факультэта Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Янкі Купалы. Тэмай вашай магістарскай дысертацыі стала "Музычная культура як рэсурс гуманітарнай бяспекі краіны".

— Я імкнулася давесці значнасць музычнай культуры, якая садзейнічае захаванню і ўстойліваму развіццю нацыі і дзяржавы, гарманізуе стасункі чалавека з сацыямам, цэласна ўздзейнічае на групавую свядомасць і сістэму каштоўнасцей, уплывае на палітычны, маральны, эканамічны складнікі краіны. І праз усё гэта здольная кансалідаваць грамадства, забяспечыць гуманітарную бяспеку, ніяк не менш важную за палітыку і эканоміку. Бо бяспека краіны — гэта захаванне не толькі яе тэрыторыяльнай незалежнасці, але і чалавечага патэнцыялу, культурнага капіталу. Без чалавека, яго душэўнага здароўя і развітога інтэлекту усё навокал папросту губляе сэнс. Ці ж гэта не так?..

Надзея БУНЦЭВІЧ
Фота з архіва каледжа

Народны аркестр беларускіх народных інструментаў "Бравэрка"